

Konsultacje społeczne dot. strategii cyfryzacji państwa

„Łączność”

Panel prowadzili:

- Marzena Sawicka – dyrektor Departamentu Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji
- Grzegorz Czwordon – zastępca dyrektora Departamentu Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji

Pytania do uczestników konsultacji

1. Skuteczne mechanizmy ochrony małoletnich przed treściami nieodpowiednimi – system oparty o rejestr domen, weryfikacja wieku czy inne mechanizmy? Czy DSA jest wystarczające w zakresie ochrony małoletnich w internecie?
2. Jak powinny wyglądać dalsze interwencje publiczne nakierowane na zapewnienie dostępu do szybkiego internetu dla tzw. ostatniego odsetka najtrudniejszych białych plam?
3. Czy i w jaki sposób należy zachęcać użytkowników końcowych do korzystania z szybkiego internetu (pobudzenie popytu)?
4. Jak długofalowo finansować rosnące koszty budowy infrastruktury telekomunikacyjnej?
5. Jak pogodzić oczekiwania rynku telekomunikacyjnego, związane z usprawnieniami procesu inwestycyjnego w telekomunikacji, z koniecznością zapewnienia odpowiedniego stopnia publicznego nadzoru nad tymi inwestycjami?
6. Jaka jest Państwa opinia nt. ewentualnych ryzyk i korzyści związanych z koncepcją funkcjonowaniu na rynku tylko kilku paneuropejskich operatorów?

Odpowiedzi uczestników konsultacji na pytania

Skuteczne mechanizmy ochrony małoletnich przed treściami nieodpowiednimi – system oparty o rejestr domen, weryfikacja wieku czy inne mechanizmy? Czy DSA jest wystarczające w zakresie ochrony małoletnich w internecie?

Ochrona dzieci przed dostępem do treści szkodliwych to w pierwszej kolejności obowiązek rodziców. Należy kontynuować edukację, promować wiedzę o istniejących filtrach rodzicielskich.

Ewentualna regulacja powinna być poczyniona na wzór ustawy hazardowej – poprzez wskazanie konkretnych domen, które blokować ma operator.

Zaproponowano rozszerzenie zakresu ochrony małoletnich poprzez połączenie jej z technologią zaawansowanej lokalizacji.

Należy skupić uwagę na zjawisku nadmiernej liczby samobójstw powodowanych hejtem – należy rozszerzyć ochronę małoletnich, aby chroniła przed różnym typem treści szkodliwych.

Do rozważenia mechanizm wprowadzony dla Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (OSE) – udostępnienie małym operatorom dostępu do OSE, aby filtrować internet dla określonych użytkowników.

Ewentualne wprowadzenie umów dla nieletniego odbiorcy – który otrzymywałby internet w wyfiltrowanym zakresie.

Należy rozważyć wprowadzenie ograniczenia dostępu do smartfonów w szkołach.

Powinien być wprowadzony cyfrowy fundusz korkowy – duże korporacje typu Meta czy Google, producenci smartfonów oraz operatorzy telekomunikacyjni powinni składać się na fundusz, którego środki przeznaczyć można na działania edukacyjne.

Jak powinny wyglądać dalsze interwencje publiczne nakierowane na zapewnienie dostępu do szybkiego internetu dla tzw. ostatniego odsetka najtrudniejszych białych plam?

Rozważyć wykorzystanie mechanizmu wykorzystywanego przy OSE – określić rundy z rosnącym poziomem trudności co do podłączenia sieci, z jednocześnie zwiększającymi się stawkami wsparcia ze strony publicznej.

Wzorcowymi interwencjami były pożyczki szerokopasmowe i 2 nabór POPC: przewidywały rywalizacje o dotacje na równych prawach.

Obecne wymogi w zakresie doświadczenia – finansowej skali przeprowadzonych inwestycji – są ustawione na zbyt wysokim poziomie.

Nieemożliwe jest obecnie ubieganie się o dofinansowanie przez spółki celowe – bo wymóg doświadczenia jest po stronie podmiotu, a nie jego personelu.

Wysoki koszt uzyskania zabezpieczeń w naborze jest problematyczny w środowisku małych operatorów.

W przypadku nakazu usuwania sprzętu konkretnych dostawców przy budowie sieci szerokopasmowych – to może zniweczyć wysiłki w zaczerpieniu białych plam.

Konieczne jest rozważenie nowych modeli inwestowania. Należy rozważyć uwzględnienie sieci ruchomych w pokrywaniu białych plam.

Należy urealnić cele – być może sieć gigabitowa nie musi być dostarczona do 100% gospodarstw.

Warto sięgnąć do zasobów niewykorzystywanych obecnie – regionalnych sieci szerokopasmowych budowanych w latach 2007-2013, budowanych jako sieci hurtowe.

Czy i w jaki sposób należy zachęcać użytkowników końcowych do korzystania z szybkiego internetu (pobudzenie popytu)?

Budowanie sieci nie są wykorzystywane w odpowiednim zakresie. Trzeba zachęcać społeczeństwo do ich wykorzystywania, nie tylko do korzystania z internetu, ale także korzystania z usług świadczonych drogą elektroniczną.

Bony łączności należy uzupełnić o popularyzację usług cyfrowych. W wielu obszarach społeczeństwo nie zdaje sobie sprawy, że może korzystać z usług cyfrowych.

Usługi publiczne realizowane cyfrowe powinny być tańsze niż realizowane papierowo.

Argumentem za korzystaniem ze światłowodów jest jego mniejsza zawodność, większe bezpieczeństwo, mniejsza szansa podsłuchu.

Jak długofalowo finansować rosnące koszty budowy infrastruktury telekomunikacyjnej?

Należy myśleć o zabezpieczeniu łączności na potrzeby inne niż cywilne i czas pokoju – konieczne jest wsparcie sektora pod kątem zasilania stacji bazowych, sieci dosyłowych, sieci szkieletowych. Roboczo może to być ujęte jako fundusz odporności cyfrowej.

Problemem nie jest koszt budowy, lecz utrzymania infrastruktury. Rozwiązaniem problemu mogą być ulgi podatkowe, dofinansowywanie celowe lub pomniejszenie kosztów (poprzez zmianę podatku od budowy).

Jak pogodzić oczekiwania rynku telekomunikacyjnego, związane z usprawnieniami procesu inwestycyjnego w telekomunikacji, z koniecznością zapewnienia odpowiedniego stopnia publicznego nadzoru nad tymi inwestycjami?

Konieczne jest znoszenie barier inwestycyjnych.

Odpowiednia współpraca z samorządami jest kluczowa, aby należycie wykorzystać środki z KPO.

Warto w ramach polskiej Prezydencji w Radzie UE postarać się o przedłużenie KPO do 2029 r.

Należy skorzystać z ekspertyzy – „Megaustawa 5G – Czy ta Księga rzeczywiście jest Biała”.

Jaka jest Państwa opinia nt. ewentualnych ryzyk i korzyści związanych z koncepcją funkcjonowania na rynku tylko kilku paneuropejskich operatorów?

W Polsce duża liczba przedsiębiorców telekomunikacyjnych zapewnia konkurencyjność, która przekłada się na niższe ceny dla abonenta.

Aby rynek był konkurencyjny, musi na nim działać wielu operatorów. Wielu generujących przychody w sektorze telekomunikacyjnym w Polsce, z polskim kapitałem, operatorów to mikro i mali przedsiębiorcy.

Najbardziej konkurencyjne nie są największe podmioty – lecz startupy, tzw. „jednorożce”.

Inne uwagi

Kwestia umów konsumenckich

Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są zablokowani przepisami i stanowiskiem UOKiKu przed możliwością modyfikowania zmian w umowie z abonentem. Konieczne jest wyważenie rozwiązań – aby zapewnić elastyczność, dostosowaniem cen i warunków umownych względem zmieniających kosztów rynkowych prowadzenia działalności.

Określenie w przepisach możliwości wprowadzenia klauzul modyfikacyjnych do trwających umów abonenckich; usunięcia wymogu zmiany umowy wyłącznie ze względu na okoliczność nie do przewidzenia; wprowadzenie katalogu przykładowych okoliczności uzasadniających zmianę umowy - zwiększyłoby pewność prawa w relacjach klientów i przedsiębiorców.

Bezpieczeństwo sieci i państwa

Należy zaadresować temat sieci komunikacji krytycznej w Polsce. System musi być autonomiczny, niezależny; nie może powstawać w oderwaniu od standardów technologicznych.

Służby korzystają z wąskotorowych systemów typu TETRA – konieczne jest przejście na broadbandowe systemy.

Przy okazji tworzenia ustawy o ochronie ludności należy wziąć pod uwagę – decyzję o przydziale częstotliwości dla sieci krytycznej; kwestię sieci rdzeniowej, należy rozpatrzyć utworzenie dedykowanej sieci; kwestię finansowania sieci dostępowej, radiowej, dostępu do nieruchomości, masztów.

Działania dot. dezinformacji

Przydatne byłoby kontynuowanie w jakimś zakresie programu 3.4 PEM, dotyczącego walki z dezinformacją. Te działania są konieczne ze strony administracji, gdyż pozytywnie wpływają na stan świadomości samorządów i obywateli, ale także motywują do prac w tym zakresie samorządy i sektor prywatny.

Zmiana megaustawy

Propozycja przeniesienia rozwiązań art. 30 ust. 6-9 megaustawy – regulujących dostęp do nieruchomości i instalacje wewnętrzzbudynkowe – również na domki jednorodzinne, z zabudowy deweloperskiej.